

תת"ע 2481/10/19 - חאזם אל ערו נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 2481-10-19 מדינת ישראל נ' חאזם אל ערו
תיק חיצוני: 14119310069

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	חאזם אל ערו
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 13.11.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 8.10.19 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב שהיו מותקנות בו חגורות בטיחות מבלי שהיה חגור בחגורת בטיחות בניגוד לתקנה 83ב(א), עבירה מיום 12.2.19. ישיבת הקראה נקבעה ליום 13.11.19, אך המבקש לא התייצב לדיון, ובנסיבות בהן הוצג אישור מסירת הזמנה לדין אשר לא נדרש, נשפט המבקש בהיעדרו, ונדון לקנס המקור.

בבקשה מיום 2.12.19 טען הנאשם, כי הוא לא זומן כדין ומעולם לא קיבל כל זימון או מכתב הנוגע לדיון; וכי הוא עו"ד במקצועו, ואילו היה יודע על מועד הדיון היה מתייצב; וכי מן הראוי לבטל את גזר הדין שניתן בהיעדרו אף מבלי לבחון את סיכויי הגנתו מאחר ולא זומן כדין כלל (סעיף 4 לתצהיר); שאם לא כן ייגרם לו נזק בלתי הפיך ועיוות דין מובהק.

עד היום לא ניתנה תגובת המשיבה, ומכאן החלטתי, על בסיס החומר הקיים.

לאחר שבחנתי את טענות המבקש, ובהיעדר תגובת המשיבה, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

עמוד 1

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

בענייננו, כפי שעולה מאישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדין נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש'. כאשר הזמנה לדין נשלחה בדואר רשום לכתובת הרשומה במשרד הפנים וחזרה בציון "לא נדרש" חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018), פסקה 42; רע"פ 805/09 **שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.02.2009)). בענייננו, המבקש לא הציג כל ראיה שיש בה כדי להוכיח כי הוא לא קיבל את ההזמנה לדיון מסיבות שאינן תלויות בו, ועל כן לא סתר את חזקת המסירה. וראו -

רע"פ 2575/17 **רון גיאר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.09.2017):

"בענייננו, בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי המבקש לא הציג, בשום שלב בהליך, כל ראיה שיש בה כדי להוכיח כי הוא לא קיבל את ההזמנה לדיון מסיבות שאינן תלויות בו. גם בפני המבקש שב וחזר על הטענה כי ביישוב בו הוא מתגורר, ישנן מספר משפחות נוספות העונות לאותו שם משפחה, ואף ביחס לטיעון זה לא הוצגה כל ראיה (ראו: רע"פ 3202/16 בן נחון נ' מדינת ישראל (18.05.2016) [פורסם בנבו]). הלכה למעשה, המבקש מנסה לערער בבקשתו את תוקפה של "חזקת המסירה", ואולם נושא זה כבר נדון והוכרע בפסיקתנו ואיננו מוצא סיבה טובה להידרש לו בשלב זה פעם נוספת (ראו: רע"פ 5255/11 עיריית הרצליה נ' כרם (11.06.2013) [פורסם בנבו]; רע"פ 106/15 קריב נ' מדינת ישראל (20.01.2015) [פורסם בנבו]).

זה המקום להזכיר עוד את סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982... בהקשר זה בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי המבקש לא נימק מדוע ייגרם לו עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין, זולת טענה כללית שהעלה לפיה הוא כופר במיוחס לו. סבורני כי בנסיבות אלו לא נפלה כל טעות בקביעתו של בית המשפט מחוזי הנכבד גם לעניין זה."

וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 37016-12-18 **נסאר נבואני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.12.2018) -

"כפי שהובהר לעיל, ההזמנה לדיון חזרה בציון הערה - "לא נדרש". מכאן שהיה על המערער להוכיח כי לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מקבלתה. המערער לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, משכך ראוי היה בית משפט קמא לראות במערער כמי שהוזמן לדיון כדין, לראות בו כמי שמודה בביצוע העבירה המיוחסת לו, ולהרשיעו בהיעדרו."

וכן עפ"ת (מחוזי חי') 21632-09-11 **מוחמד מצאלחה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.11.2011) - "המערער זומן כדין ובהתאם למצוות תקנה 44 (א) לתקנות, הזימון לא נדרש ולכן היה ראוי בימ"ש השלום לדון אותו בהעדר. אין למערער כל הסבר או הצדק סביר להיעדרותו מן הדיון. כמו כן, עיון בנספחי הודעת הערער מראה כי הזימון לא נדרש וכי אם יש למערער על מי להלין, ראש ובראשונה היה עליו להלין על עצמו."

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראיתית בעלת משקל המצביעה

על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018)).

בענייננו, המבקש טען לביטול פסק הדין "אף מבלי לבחון את סיכויי הגנתי", ולא ביסס כל תשתית עובדתית שעל יסודה ניתן לקיים את הדיון בענייננו, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה בעילה של עיוות דין.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית, אף בהיעדר תגובת המשיבה.

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ו' טבת תש"פ, 03 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.